

De vrouwbewaarder bedroogen : klucht-spel

<https://hdl.handle.net/1874/36402>

4
D E

V R O U W

BEWAARDER

BEDROOGEN.

KLUCHT-SPEL.

Verfiert met verscheide Dansen.

IN 's GRAVENHAGE,

Gedrukt by GERRIT RAMMAZEYN,
Boekdrukker in de Houtstraat, by
't Pleyn, 1707.

VERTOONDERS.

HORATIO, *Geweefen Minnaar, en nu noch ver-
lieft op Cintia.*

MEZETYN, *Dienaar van Horatio.*

DOCTOR,

CINTIA, *Vrouw van den Doctoor.*

ALCIDES, *Een Snorkert verliest op Cintia.*

KAPITANO, *In dienst van Alcides.*

ARLEKYN,

SCHARAMOUCHIE. } *In dienst van Horatio.*

Her Tooneel verbeeld een Buurt Huysen, en
Gebouwen met Balkons.

D E
VROUW-BEWAARDER
BEDROOGEN.

Klugtspel.

EERSTE TOONEEL.

HORATIO, MEZETYN.

HORATIO.

A, Mezerijn, 'k heb voorgenoomen;
Om endlijk tot mijn wit te koomen:
Want Kupido, dat dartle kind,
Heeft door de liefde my verblind.
Ag! Cintia, speelt in mijn zinnen,
Maar 'k zie geen uytkomst in mijn minnen,
Door dien dat zy reeds is getrouwt,
Het welk my duysent maalen rouwt;
Hoewel ik my niet kan beklagen,
Dat zy haar trouwloos heeft gedraagen,
Want doen ik ben uyt 't Land geweest,

A 2

Was

4 DE VROUWBewaarder

Was al voor deese zaak bevrees't,
 Als dat haar Ouders, soude trouwen
 Haar kind, aan deese rijken Ouwen
 En halve gek van een Doctoor,
 Die haar al over lang verkoor.
 Wat vreugde heefze nu te wagten?
 Zy flyt in druk meest al haar nagten.
 Zy schryft my nog wel eens, maar 'k kan
 Haar niet eens spreken, om haar man.
 Maar gy, die altyd plag voor deesen
 Te roemen, dat'er niet zouw weesen
 Voor u te zwaar, als ik maar wouw.
 Bewyft my nu dan eens uw trouw.
 Zoo gy kund door uw list betragten,
 Dat ik by haar eens kan vernagten,
 Ik zal u geven wat gy wilt.

MEZETYN.

Weet ik het niet? wat ben je milt!
 Ik ken u wel, kompaan de rover,
 Nu zyt gy ryk, maar anders pover.
 Ik weet als u de minlust kwelt,
 Dat gy dan niet ontziet het geld,
 Nog goeje woorden my te geeven,
 Maar anders moet ik sober leeven.
 Maar, Heer, indien ik u zouw raân,
 't Was beter dit te laaten staan.
 Want zoo gy u eens gaat verblyen,
 Daar moet ik wel een maand voor lyen,
 En vasten; want ik kan u wel.
 Als 't geld is op, zouwt gy myn vel,
 Slegts uyt plaizier wat of gaan touwen,
 Dies zouw myn hulp myn zelf berouwen.

HORATIO.

Neen, Mezetyn, 'k zal nimmermeer
 Uw iets misdoen.

ME-

BEDROOGEN.

5

MEZETYN.

Maar zie, myn Heer,

Ik kan dat nimmer tog gelooven.

HORATIO.

Zult gy my dan myn vreugt berooven?

MEZETYN.

O neen! maar 'k vrees voor uw bederf.

HORATIO.

Zoo ik haar niet geniet, ik sterf!

MEZETYN.

O bloed! dat zouw my zeker rouwen,

De pikke schen de lust tot vrouwen.

Hoe sterven! wel dan waartge dood.

Ik zouw wel tragten uyt dees nood,

Myn Heer, u weder te bevryen,

Maar hy mogt my de neus affnyen,

Dien ouwen Docter, boos vermaart.

HORATIO.

Ey, weest daar tog niet voor vervaard.

Gaat ziet eens of gy haar kund spreekken,

Ik zal my zoo lang gaan versteeken.

MEZETYN.

Maar als ik u nu helpen kan,

Wat loon voor my? maar og! de man!

Daar ben ik voor in duyfent vreezen.

HORATIO.

Uw loon zal tien ducaaten weezen,

Dat zal u zyn van my getelt.

MEZETYN.

Zoo word ik dan voorwis gesteld

In 'r gild mee van de Makelaaren.

Maar, Heer, myn hare is vol bezwaaren,

Ik vrees de man, de man! ô bloed!

HORATIO.

Ey! gaat maar heen, heb goede moed.

6 DE VROUWBEWAARDER
MEZETYN.

Ik ga dan om u te geryven,
Maar gy moet hier digt by my blyven.
Indien de man

HORATIO.

Het zal geschiën.

MEZETYN.

Zoo zult gy dan myn kunst eens zien,
Die ik zoo datelyk zal toonen.

HORATIO.

En ik zal u dan ryklyk loonen.

TWEEDE TOONEEL.

MEZETYN *klopt*, CINTIA *van binnen*.

CINTIA.

WIE klopt daar zoo?

MEZETYN.

Ik Juffrouw buur.

Og! hebje niet een kooltje vuur?
Myn besjes vuur is door den reegen
Heel uytgedooft; wy zyn verleegeu.

CINTIA.

Wat is'er weer, zeg Mezetyu?
Vertrek van hier, gy raakt in pyn.

MEZETYN.

Myn Heer die wilde uw wel eens spreeku,
Om u te melden zyn gebreeken,
Die niemand helpe kan als gy.

CINTIA.

Ja loof dat ik nog meerder ly.
En wilt het vry uw Heer gaan zeggen,
Hoe slegt dat hier de zaaken leggen.
Ik word geplaagt dat myn verdriet,

Dat

Dat ik het 's waarels ligt geniet.

DOCTOR *van binnen.*

Wie hoor ik voor de deur daar raazen?

CINTIA.

Gaat, Mezety, ik hoor dien dwaazen,

Hy zouw gewislyk ons bespiên.

Hy komt, gaat, laat u hier niet zien.

DERDE TOONEEL.

DOCTOR, CINTIA.

DOCTOR.

Wie hoorden ik daar met u spreken?

CINTIA.

Og! niemand niet.

DOCTOR.

O zelleweeken!

Gy steld my niet zoo ligt te vreên.

Kom, kom, wil maar na binnen treên.

Ik wil u niet op straat vertrouwen,

Of ik zou u de ribben touwen.

Myn dunkt het staat niet al te schoon,

Om met Acteons steyle kroon

Te loopen zoo als een ontzinden,

Ik ken daar geen vermaak in vinden.

CINTIA.

Maar hoe heeft u de jalouzy

Zoo ver vervoert, dat gy op my

Hebt altyd zulk een kwaat vertrouwen?

'k Beklaag voor zeeker alle vrouwen,

Die zulke mans zyn opgeleid:

Ik slyt met u myn jonge tyd

In hartzээр, droefheid en bezwaaren.

'k Mag nimmer ywers gaan, of vaaren,

8 DE VROUWBEWAARDER

Om iets te zien tot myn plaazier,
Maar altyd treurig zitten hier.

DOCTOR.

Hoor, Vrouw, dat ik u heb gaan trouwen,
Was dat ik u by myn wou houwen,
Voor myn vermaak, en in die schyn
Als dat gy zouwt myn huysvrouw zyn,
En by gevolg het huys bewaaren,
Of ik zouw anders zoo wel vaaren.

CINTIA.

Ja laat dat vry op myn maar staan;
Maar laat ik altemet eens gaan,
Met u myn zelve wat vertreeden,
Ik word heel dof en traag van leeden,
En zou zoo waar in dit geval

DOCTOR.

Ja, als de paarden zyn van stal
Zoo kan de meester haar niet dwingen;
Neen, gy mogt my op straat ontspringen,
En zoo gy raakte op de loop,
Dan was voor my in 't minst geen hoop:
Daarom zoo zal ik u bewaaren,
Om voor te komen die gevaaren.

CINTIA.

Gelooft gy zulks dan van uw vrouw,
Die u in alles is getrouw?

DOCTOR.

Okkafie, zaid men, maakt wel dieven,
Maar 'k wil u nog wel eens believeu,
Met dit beding, als dat ik jouw
Eerst vast moet binden aan een touw:
En wilt gy u daar roe bereyen,
Ik zal u waar 't u lust geleyen,
Wat zegt gy vrouw?

CIN-

CINTIA.

Ja, dat is goed.

- „ Nu zal ik dees jaloerze bloed,
 „ Eens na myn wens zyn oogen blinden,
 „ Schoon hy my aan een touw gaat binden;
 „ 'k Hoop dat de looze Mezetyn
 „ Wel sterker als het touw zal zyn.

DOCTOR.

Hoe zegt gy daar?

CINTIA.

Ag! niemendallen,

Als dat ik na uw welgevallen,
 Zoo gy begeert zal gaan op straat,
 Hoewel het heel onreedlyk staat,
 Dat men zyn Vrouw met touw zal binden.

DOCTOR.

Wel blyft dan t'huys, myn welbeminden.

CINTIA.

Neen, ik wil zien of in de lugt
 Niet zal vermindren myn gezugt.

DOCTOR.

Wel aan, kom ga dan met my meede,
 Op dat wy ons eerst wat verkleede.

CINTIA.

Ik volge uw lief.

VIERDE TOONEEL.

MEZETYN, CINTIA, *by den arm trekkende.*

MEZETYN.

Zoo haastig niet.

CINTIA.

Ga, Mezetyn, eer hy u ziet.

A 5

ME-

10 DE VROUWBEWAARDER
MEZETYN.

Maar wat voor troost zal ik dan geeven,
Myn Heer, die anders niet kan leeven?
Zyn hart nu door de minne damp,
Brand reeds als koefront in de lamp.
En zoo gy niet verhoort zyn reeden,
Zoo zal hy vol rampzaligheeden,
Zyn geest uytbraaken, Cintia,
Vertroost myn Heer dog, ey! kom dra,

CINTIA.

Wel, zoo 't uw Heer niet zal verveelen,
Om nevens u, zyn rol te speelen,
Zal ik verzagten al zyn druk;
Ik heb nu tot myn groot geluk,
Zoo daadlyk van myn man verkreegen,
Dat hy geheel nu is geneegen,
Om my te leyden door de stad;
Maar 't geen hier nu gebreekt, is, dat
Ik zyn zal aan een touw gebonden.
Ga, wil uw Heer dit voort verkonden:
Zoo hy my nu bevryen kan,
Zal ik, tot spyt van myne man,
(Al wou hy op zyn rug my draagen)
Een uytvlugt met uw Heer gaan waagen,
Tot boete van zyn jalouzy.

VYFDE TOONEEL.

DOCTOR *met een stock*, CINTIA,
MEZETYN.

DOCTOR.

HOe drommel is 't! wel wat doet gy
Hier by myn vrouw? myn leeden beeven!

ME-

MEZETYN.

Ey! wilt my dog een stukje geeven,
 Want ziet de honger maakt my zwart,
 Og! hebt tog deernis met myn smart.
 Og! Heer wil u medogent toonen,
 En myn vrypostigheid verschoonen.

DOCTOR.

Neen platje, schobbert, galgebrok,
 Ik zal u lave met dees stok,
 Dan zal uw honger wat bedaaen:
 Wat doet gy voor myn deur te waaren?
 Gaat werken, of dien voor soldaat.

MEZETYN.

Myn Heer, ik heb geen kragt; ey! laat
 Dog om verminkte flappe leeden,
 By u verhoort zyn myn gebeden:
 Hoe kwalijk is een mensch der aan,
 Die niet regt op zyn lyf kan gaan!

DOCTOR.

Kom aan, ik sal het eens probeeren,
 Of ik het gaan u niet kan leeren.

MEZETYN.

Myn Heer, ik bid bedaarje tog.

ZESDE TOONEEL.

DOCTOR, CINTIA.

DOCTOR.

EY! ziet dat duyvelze gedrog,
 Dat loopt nu met twee frisse beenen.
 Hoe schielijk is hy daar verdweenen,
 O stok! hoe zult gy zyn bewaard,
 Want gy zult zyn veel meer vermaard,
 Als d'aldergaauwste der Doctoren,

12 DE VROUWBEWAARDER

Gy helpt een mensch, zonder te hooren
Waar hem de ziekte eens uyt spruyt.
O Vrouw! wis dien doortrapte guyt,
En kwam hier om geen brood te krygen,
Maar wel om vleesch? nu laat ik zwygen.
O bloed! dat werk staat my niet aan.
Voort, wil met my na binnen gaan.

CINTIA.

Hebt gy al weder kwaat vertrouwen?
Hoe is het moog'lyk my te houwen
De bedelaaren van de deur?

DOCTOR.

Ja zulke bidders wel, waar veur
Dat ik staag moet bekommert waaken,
Die ik, van kreupel, rad kan maaken.
Ik twyffel wislyk, of ik jouw
Wel kan bewaaren aan een touw.
Want myn gemoed komt my voorschryven,
Als dat ik met u t'huys zal blyven,
Zoo ben ik buyten kwaad vermoên.

CINTIA.

Maar zeg dog wie my iets zouw doen?
Dies hebt gy nodelooze vreezen,
Hoe kan ik meer verzeekert weezen,
Als dat ik van uw eygen hand,
Ben vast gebonden met een band?
Ag! zoo gy my nog lang wilt kwellen,
Zoo zal de dood my haast verzellen.
Og! og! wat lyde ik al een pyn!

DOCTOR.

Nou kom, wil dan te vrede zyn,
Ik zal u myn belofte houwen,
Maar maak niet dat het my kan rouwen.

ZEVENDE TOONEEL.

HORATIO, MEZETYN.

MEZETYN.

DE drommel haal dien ouwden hond,
 Die my zoo met zyn stok, gezond,
 En fris, en rad van leeden maakten:
 Had gy gezien hoe hy my raakten.
 Gewis ik ben nog heel ontstelt.
 Myn Heer, ik wou om al uw geld,
 En goed, en uwe minneheten,
 Myn leeden zoo niet laten pletten;
 Want ik zie voor u geen gewin,
 Daarom zoo steld haar uyt uw zin.

HORATIO.

Wel hoe! de min kan zoo niet keeren.
 Gy zult my zien geheel verteeren,
 Veranderen van dag tot dag,
 Zoo ik haar niet genieten mag.
 Maar zeg my dog wat datze u zeide,
 Eer u dien ouwden van haar scheidde.
 Is dan haar liefde heel gedaan?

MEZETYN.

Myn Heer, daar is het minst niet aan.
 Zy is u, als zy plag geneegen,
 Maar, Heer, dien ouwden is'er reegen,
 En houd gestaadig haar gevaân.
 't Is haar onmoog'lyk uyt te gaan.
 Maar hoor, ik zal u nog iets melden,
 Dog met beding, my kwyt te schelden,
 En glad t'ontslaan van al myn dienst,
 Eer dat ik mogt op 't onverzienst,
 Weer in die Docters handen raaken,

Die

14 DE VROUWBEWAARDER

Die my de ribben zow doen kraaken.
Maar neen, 't is best gezweegen Heer.

AGTSTE TOONEEL.

HORATIO, MEZETYN, ALCIDES,
KAPITANO.

ALCIDES.

O Ja, het is het schoonste weer,
Dat men met oogen kan aanschouwen,
Nu ben ik weer beluft op vrouwen,
Het vegren, met een bloot stuk staal,
Nog 't danffen op een Juffers Baal,
Of Opera, met al haar speelen,
Al dat gesnor komt my verveelen.
De Venus koorts die maakt my graag.

KAPITANO.

Ja Heer, dat beurd u alle daag,
Dus komt my dit niet vreemt te vooren.
Maar dog voor myn ik mag 't wel hooren,
Want als gy by de Juffrouw zyt,
Dan heb ik meest voor my de Meid,
En Rynse vogt: mogt het maar duuren,
Ik was de rykste van myn buuren.

ALCIDES.

My dunkt ik zie daar ymand staan,
Weest stil, en hoor haar reeden aan.

HORATIO.

Ontdek het my, 't zal u niet schaaden.
'k Begeer niet, als my maar te raaden.
Wat troost hebt gy van haar ontfaân?

MEZETYN.

Weet dan, dat zy flus uyt zal gaan,
Dat zy my zelf heeft gaan verkonden,

Maar

Maar aan een rouw wel vast gebonden,
 Dit heeft hy nog aan haar vergunt;
 Zoo gy nu iets bedenken kunt,
 Om uyt zyn handen haar t'ontschaaken,
 Zoo kunt gy tot uw wit geraaken.
 Dit heeft my Cintia belast.

HORATIO.

Hoe kan dat zyn, als zy is vast
 Gebonden, en hy op zyn hoeden?
 Dat kan ik zeeker niet bevroeden.

ALCIDES.

Wat drommel of dit weezen wil!

KAPITANO.

Zagt Heerschapp, houwe nog wat stil,
 't Is of men hier iets wil bestellen,
 Tot vreugt van Venus metgezellen.

ALCIDES.

Ik wagt na 't end met hartenleet.

HORATIO.

Ik bid u, zoo gy ietwes weet,
 Dat gy my wilt uw gunst beroonen,
 Ik zweer, dat ik u braaf zal loonen.

MEZETYN.

Ja wel, dat ik het niet en deên,
 Om d'hoon die 'k van hem heb geleên,
 Gy zouwt van my geen troost verwerven.
 Maar om niet zonder wraak te sterven,
 Zoo zal den Docter, voor zyn slaan,
 Met Asteons verciersel gaan,
 Dat zal hy voor zyn loon genieten,
 Door dien de slaagen my verdrieten.
 Ik zal my dan in vrouwe schyn
 Verand'ren, om voort reed te zyn.
 Wy zullen dan omtrent ten agren,
 Haar op de stilste plaats verwagten,

En

16 DE VROUWBEWAARDER

En my dan voegen naaft zyn Vrouw,
Om zoo te zien, of ik het touw
Kan van haar arremen ontwinden,
En my dan zien daar aan te binden,
En dan verand're wat myn spraak.
Gy kunt terwyl na uw vermaak,
Gaan op dien ouwdens akker zayen,
En laaten hem de vrugten mayen.

HORATIO.

Ha! treffelyk is deefe raad,
Ik zal u dan

MEZETYN.

Kom, het word laat,
Wy zullen voort ons werk beginnen,
T'za spoeyen wy ons maar na binnen.

NEGENDE TOONEEL.

ALCIDES, KAPITANO.

ALCIDES.

WEet Kapitano ook geen raad,
Om nu eens tot uw Heer zyn baat,
Zien uw party dees proy r'ontjaagen?

KAPITANO.

O deefe kans is ligt te waagen.
Ik moet my in die zelfde schyn
Verkleeden, en maar d'eerste zyn.
Dan kunt gy deefe vreugde smaaken,
Kom ras, ik zal my vaardig maaken.

TIEN.

TIENDE TOONEEL.

DOCTOR, CINTIA *aan een touw.*

DOCTOR.

WEl liefste is dit na uw zin?
 Nu zie je eerst of ik u min.
 Neem uw vermaak, en wil niet treuren,
 Door dien het u nu mag gebeuren.
 Waar wilt gy weezen? spreek nu vry,
 Door dien ik u nu willig ly.
 Zeg waar 't u nu maar kan behaagen.

CINTIA.

„ Ag! waar ik eens van u ontslaagen!
 „ Horatio waar toeft gy nouw?

DOCTOR.

Wat zegt gy?

CINTIA.

Dat ik sterf van rouw.

Heb ik geen reeden om te schreyen,
 Mits gy my als een beest gaat leyen?
 Wat man ter waerelt heeft zyn vrouw
 Oit zoo gebonden aan een touw?

DOCTOR.

Dat men bemind, moet men bewaaren.

CINTIA.

Ey! laat uw jalouzy tog vaaren,
 En laat ons gaan gelyk 't behoord.
 Ontbloot myn handen van dees koord.

DOCTOR.

O neen, ik mogt u dan verliezen,
 Daarom zoo wilt van twee verkiesen;
 Om weder t'huys gebragt te zyn,
 Of zoo gebonden gaan met myn.

CINTIA.

Neen, liever gaan.

18 DE VROUWBEWAARDER
DOCTOR.

Waar? door dit straatje;
Kom volg my dan, myn lieve maatje.
Als ik u voel ben ik gerust,
En weet dan dat u niemand kust.

ELFDE TOONEEL.

*Dans van ARLEKYN en SCHARA-
MOUCHIE, op 't eynde van den
dans komt HORATIO wyt.*

HORATIO.

WEl vrinden, is dit dan beginnen,
Om my te helpen in het minnen?
En is'er anders dan geen kans,
Als my te helpen door een dans?

ARLEKYN

Horatio wilt ons vertrouwen,
Wy zullen deeze zaak wel brouwen.
Wy weeten wat'er is gezeid,
En zullen voort met schrand're vlyt,
Ons zelve gaan vertransformeeren,
En den Doctor de lenden smeeren.
Voorts heeft ons Mezetyn, uw knegt,
Op 't breeft van alles onderregt.

HORATIO.

Zoo dra hy aan het touw zal koomen,
Dat hy van u werd weg genoomen,
Daar 's een dukaat vyf, zes; ik zweer,
Zoo het wel lukr gy krygt nog meer.

ARLEKYN.

Kom, laaten wy nu maar verkaffen,
Wy zullen trouwlyk op gaan passen.

HORATIO.

O min! verhoor myn aanslag dra,
Dat ik geniet myn Cintia.

TWAALF.

TWAALFDE TOONEEL.

HORATIO, MEZETYN *in vrouwenkleederen.*

MEZETYN.

MYn Heer, wat dunkt u van myn weezen?
Ik heb verbannen al myn vreezen,
Slegts om uw min, kan 't zoo bestaan?
Zouw ik voor vrouw nu kunnen gaan?

HORATIO.

O ja, 't is alles na behooren.
Maar doen wy ook moeyte verlooren?
Zouw zy verschynen in dees staat?

MEZETYN.

Ik weet niet waar dat gy van praat;
Myn dunkt ik heb haar al vernoomen.
Pas op, ik zie haar ginder komen.

DARTIENDE TOONEEL.

HORATIO, DOCTOR, MEZETYN, CINTIA.

DOCTOR.

WEl nu, myn kind, zyt gy gerust,
Dat ik u ley waar het uw lust?
Zeg nu maar waar 't u zal begeeren,
Dat ik met u na toe zal keeren?

MEZETYN.

Nu is het tyd, pas op myn Heer.

HORATIO.

Daar is myn liefste, ag! hoe teer . . .

MEZETYN.

Myn Heer, wil maar terstond vertrekken.

VEERTIENDE TOONEEL.

DOCTOR, MEZETYN *aan 't touw.*

MEZETYN.

D Enkt gy dan, dat ik zouw bevlecken
Myn reyne kuysheid, ag! myn man

DOCTOR.

Ja liefste, daar is al wat an.

Maar nu schynt gy u wel te draagen,

Hoewel men mogt u eens belaagen,

Daar zorg ik voor.

MEZETYN.

Dat het geen nood,

Voor u zoo is myn kuyse schoot,

Die niemand anders zal ontwyen,

Ik sturf eer als ik dat zouw lyen.

VYFTIENDE TOONEEL.

DOCTOR, MEZETYN, ALCIDES, KAPITANO.

ALCIDES.

Z Agt Kapitaan.

KAPITANO.

Weest maar te vreên.

Kom, pak u voort maar met haar heen,

Ik zal het nu met hem wel klaaren.

ZESTIENDE TOONEEL.

DOCTOR, KAPITANO *aan 't touw.*

DOCTOR.

W At zegt gy daar?

KAPITANO.

Ey man! laat vaaren,

Dat

Dat bid ik tog uw jalouzy,
Helaas! helaas! wat plaagt gy my.

DOCTOR.

Daar gints kunt gy iets frays beschouwen,
Daar itaan veel kunstige gebouwen,
Dat is de regte weg, kom dan.

KAPITANO.

Ik volg de wille van myn man.

ZEVENTIENDE TOONEEL.

HORATIO, CINTIA.

HORATIO.

MYn zielsvoogdes! myn uytverkooren!
Voorwaar ik schyn gelyk herbooren,
Nu ik uw byzyn maar genter.
Want deeze gunst, die my geschiet
Van u, en zal ik noyt vergeeten.
Want toen myn knegt aan my deed weeten,
Dat ik uw hart nog kan gebiën,
Zouw ik in 't minste niet ontzien,
Als ik maar kan uw gunst verwerven,
Om duyzentmaal voor u te sterven.

CINTIA.

Horatio, het is my leer,
Dat ik myn trouw zoo heb besteer,
Wyl gy u had uyt 't land begeeven.
Maar 'k moet nu met dees ouwde leeven.
Foey! ik beklaag myn ouders raad,
En ik beschrey myn droeve staat.
En door myn man zyn jalouzyen,
Zoo mag ik hem altoos niet lyen,
Maar na uw wil zal ik altyd
Myn zelve toonen heel verblyd.
Als gy maar door uw list kunt maaken,
Om in myn man zyn gunst te raaken,

22 DE VROUWBEWAARDER.

En slyten dan ons tyd met vreugt.

HORATIO.

Myn Cintia, ik ben verheugt,

En zal in alles u vernoegen.

Kom, laten wy ons t'zaam vervoegen,

Naar de bewuste plaats, Mevrouw,

Daar men door 't zien verband veel rouw.

CINTIA.

Wel aan, myn Heer, maar 'k ben vol vreezen,

Wanneer myn man my kwyt zal weezen,

En Mezetyu vind aan het touw,

Dat hy vol schrik, vol pyn, en rouw,

Geweld zal maaken by de buuren.

HORATIO.

O gy weet nog niet van de kuuren,

Daar deeze snaak mee bezig is.

CINTIA.

Wel is 't dan een geheymenis?

HORATIO.

Kom gaan wy lief, ik zal 't u zeggen,

Wat dat hy meent in 't werk te leggen.

AGTIENDE TOONEEL.

ALCIDES, MEZETYN.

ALCIDES.

MYn schoone, 'k heb door listigheid,

U nu van deeze koord bevryd,

Wilt weer uw gunst aan my besteeden,

En gun my uwe lieve leeden.

Ontdek u tog.

MEZETYN.

Myn Heer, ik kan

U niet beminnen, schoon myn man

My duyzentmaal won meerder plaagen,

Ik zal het met gedult verdraagen.
 'k Zal daarom noyt in 't minst myn eer
 Bevlecken, loof dat vry; myn Heer,
 Gy zult myn kuysheid noyt ontwyen.
 Wat moet een deugtzaam mensch al lyen!

ALCIDES.

Gun dat ik voor myn minnepyn,
 U dan eens kus.

MEZETYN.

Het mag niet zyn.

ALCIDES.

Laat ik u dan maar eens beschouwen.

MEZETYN.

Zoo zeker, Heer, het zal u rouwen.

ALCIDES.

Ik zal u dwingen met geweld.

MEZETYN.

Wel zie dan hoe ik ben gesteld.

ALCIDES.

Ey my! helaas wat mag dit weezen!

MEZETYN.

Blyf staan, ik zal uw min geneezen.

ALCIDES.

Vertrek, ô geest! ik zal voortaan,

Myn leeven niet uyt krolle gaan,

Om te voldoen myn heere wenschen.

MEZETYN.

Nu blyf maar, vlugt niet weg voor menschen.

Ha! ha! gy komt te laat; myn Heer

Die heeft'er al na zyn begeer,

Al over lang van 't touw gebonden,

En toen hebt gy my daar gevonden.

Wy waren u te gaauw voorwaar.

ALCIDES.

Door deze reën ik wat bedaar.

Ik ben verblyd, en 'k moet my schaamen,

24 DE VROUWBEWAARDER

Om dat wy juyft de laafte kwaamen.

Foey, 't was door loomheid van myn knegt.

MEZETYN.

Ja, hy verftaat die zaak niet regt.

Maar als dien ouwden nu zal vinden

Uw knegt, en hem van 't touw ontbinden,

Om te begroeten als zyn vrouw,

't Zal klugtig zyn : gewis ik wouw,

Dat ik'er eens omtrent mogt weezen.

ALCIDES.

Gy zyt een knegt heel zonder vreezen,

Gedienftig tot uw Heer zyn min

MEZETYN.

Maar zaght, daar fchiet my wat in 't zin,

Om u nu meede te vernoegen,

Zult gy u by myn Heer gaan voegen,

En dienen hem dees zaaken aan.

En mid'lerwyl zoo zal ik gaan,

En doen dien ouwden zoo zeer vreezen,

Dat hy niet meer jalours zal weezen,

Als maar uw knegt het niet verbruyt.

ALCIDES.

Neen, 't is mee al een flimme guyt.

MEZETYN.

'k Zal dan ruymbaan voor u gaan maaken,

Op dat gy mee in zee meugt raaken.

Gints is myn Heer, ga volg hem ftip,

Als tweede reeder aan zyn fchip.

ALCIDES.

Wel aan, ik zal uw wil volvoeren.

MEZETYN.

En ik dien ouwden zoo gaan loeren,

Dat hy van fchrik zal vallen neer,

En vrye pas geef aan myn Heer.

NEGENTIENDE TOONEEL.

MEZETYN.

HOe zal ik nouw dees kool verkoopen?
 Ik moet na myn Confraters loopen,
 Zy moesten al voor lang hier zyn;
 Ik loof zy zitten in de wyn.
 Ik zieze al; ha! net gevonden.

TWINTIGSTE TOONEEL.

MEZETYN, ARLEKYN, en SCHARAMOUCHIE *als Furien.*

ARLEKYN.

HOe! zyt gy niet aan 't touw gebonden?

MEZETYN.

Neen, daar 's een aêr voor my aan vast.
 Pas maar op 't geen u is belast.
 De drommel sta niet lang te droomen,
 Daar ginder zie ik hem al koomen.
 Ik zal myn zelfs verschuylen gaan.
 Maar tog voor al hem wel te slaan.

XXI. TOONEEL.

DOCTOR, KAPITANO *aan 't
 touw*, SCHARAMOUCHIE en
 ARLEKYN *als Furien.*

DOCTOR.

WEl liefste, ben je nu te vreedden?
 Kom, laat ons dan na huys toe treden.
 Nu kus my eens, myn waarde vrouw,
 Dan zal ik u ontslaan van 't touw.

26 DE VROUWBEWAARDER
ARLEKYN.

Gy Docter, wat staat gy te reemen?
Wy zullen deeze vrouw mee neemen.
Gy ouwe schurk, jalourze vent.
Kom, geeven wy hem maar patent.
DOCTOR.

Wel wou je my myn vrouw ontdraagen,
En geeven my het lyf vol slaagen?

MEZETYN en KAPITANO *neemen den DOCTOR tusschen hun beyden, en na zy hem over en weer aangezien hebben, neemt MEZETYN KAPITANO by de hand, en loopt met hem binnen.*

XXII. TOONEEL.

DOCTOR, ARLEKYN, SCHARAMOUCHE *als Furien.*

ARLEKYN.

HOuw daar, dat is om dat je vrouw
U volgen moest vast aan een touw.
DOCTOR.

Og Duyveltje! wie gy mag weezen,
Het zal niet meer geschiën na deezen.
Og! geef my tog myn vrouw weerom,
Op dat ik haar verwellekom.

ARLEKYN.

Ik zal u wel verwellekoomen,
Dat gy zult van de drommel droomen.

DOCTOR.

O pyn! ô grouwelyke smart!
Og! og! van schrik zoo barst my 't hart.

Hy valt neer.

*Dans van Furien, door ARLEKYN en
SCHARAMOUCHE.*

XXIII. TOO-

XXIII. TOONEEL.

HORATIO, CINTIA, ALCIDES,
DOCTOR *ter aarde leggende.*

ALCIDES.

MYn Heer, gy moogt dit vry gelooven,
De schrik kwam my schier 't hart beroo-
ven,

Wanneer ik hem ontblooten zag.
Ik wist niet hoe 't geschaapen lag,
Om dat het luk my zoo liep tegen.

CINTIA.

Myn Heer, dat ik hem ben geneegen,
Dat is door liefde, die voorheen
Ons beyder zielen heeft bestrœen.

HORATIO.

Ey! zie wie dat daar neer mag leggen?

CINTIA.

Het lykt myn man: wat 's dit te zeggen?

HORATIO.

Gaat gy in huys, ik zal eens zien
Wat dat hem let. Laat my betiën.

XXIV. TOONEEL.

HORATIO, ALCIDES, DOCTOR.

HORATIO.

MYn Heer, wilt my behulpzaam weezen,
Op dat men zien kan, wat aan deezen
Jalourzen Docter is geschiet.

ALCIDES.

Myn Heer, hy lykt het zelve niet.
't Schynd of de dood hem heeft bevangen.

HO:

28 DE VROUWBEWAARDER
HORATIO.

Myn Heer, wat komt u dus te prangen?
Ey meld de oorzaak van uw smart.

DOCTOR.

Ey my! de schrik die heeft myn hart
By na haar kragten heel bevrooren.
Og! waar 's myn vrouw die 'k heb verlooren?

ALCIDES.

Myn Heer, wat let'er aan uw vrouw?

DOCTOR.

'k Had haar gebonden aan een touw,
Om dat ik wou haar eer bewaaren;
Maar hoor eens hoe ik ben gevaaren.
Ik leyde haar dan door de stad,
Waar in zy groot genoeg had,
Maar toen ik haar weer los wou maaken,
Ey! luyfter tog na deeze zaaken,
En dat ik meende t'huys te gaan,
Zag ik twee duyvels voor my staan.
De een heeft my myn vrouw ontdraagen,
En van den ander kreeg ik slaagen.

HORATIO.

Op wie had gy dan kwaad vermoên,
Dat uwe vrouw zouw leet aandoen?

DOCTOR.

Op u zoo had ik dit betrouwen,
Waarom ik haar zoo kort ging houwen.

HORATIO.

Op myn? voor zeeker om dees daad,
Zoo komt u over al dit kwaad.
Maar zoeken wy uw nytgeleezen.

DOCTOR.

Og! die zal by de duyvel weezen,
Die haar nu neemt tot egtgenoot.
Og lieve deugt waar ik maar dood!

HORATIO.

Myn Heer, wil u maar weer bedaaren,

En laat die dwaasheid van u vaaren.
Kom, zien wy na haar in uw huys.

DOCTOR.

Myn Heer, daar is het ook niet pluys.

HORATIO.

Ik zal eens kloppen, wilt vertoeven.

DOCTOR.

Myn Heer, dat zal gewis niet hoeven,

Wyl zy voor zeeker daar niet is,

Maar by de drommel, 't is gewis.

ALCIDES.

Dat zyn voor zeeker zotternyen.

HORATIO.

Ik zal eens kloppen, wilt verbeyen.

CINTIA *van binnen.*

Wie klopt daar?

HORATIO.

Opent maar uw deur.

XXV. TOONEEL.

HORATIO, ALCIDES, DOCTOR,
TOOR, CINTIA.

CINTIA.

WAt wilt gy? hoe! wie is hier veur?

HORATIO.

Mevrouw, wy moeten u iets vraagen,

Is dit uw man?

CINTIA.

Wel ja.

DOCTOR.

Myn daagen

Heb ik geen vreemder stuk bespeurt.

CIN-

30 DE VROUWBEWAARDER
CINTIA.

Zeg op, wat is'er dan gebeurt?

DOCTOR.

Laat zien eens, zyt gy niet geschonden,
Toen u de droes heeft los gebonden,
En toen ik u had aan het touw?

CINTIA.

Hoe, mymert gy? voorwaar ik zouw
Wel lagchen om uw slegte reeden.

DOCTOR.

'k Ben nog ontstelt door al myn leeden;
Zyt gy met my niet uytgegaan,
Toen my de jalouzy kwam aan,
En dat ik u aan 't touw ging binden?

CINTIA.

Wel neen ik, speeld gy den ontzinden?

DOCTOR.

O neen! toen ik u kussen wouw,
En los wouw maaken van het touw,
Zoo kwam een duyvel hier verschynen,
Die fluks met u toen ging verdwynen.
Terwyl'er nog een op die stond,
My heeft geslaagen als een hond,
Dat ik hier viel daar zy my vonden.

CINTIA.

Dat beurt u wis om uwe zonden,
En om dat gy uw kuysche vrouw,
Zoo vaak gelooft te zyn ontrouw.
En door uw helsche jalouzyen,
Komt u de drommel staag bestryen.

DOCTOR.

Maar waarlyk, Cintia, zegt gy,
Hebt gy niet uyt geweest met my?

CINTIA.

O neen! ik heb geen straat betreden.

BEDROOGEN.

31

DOCTOR.

Ik kryg een schrik door al myn leeden.

HORATIO.

Myn Heer, dees daat is u gewis

Een voorboô tot uw beternis.

Men moet zoo ligt geen kwaad vertrouwen;

My, of uw vrouw voor schuldig houwen.

DOCTOR.

Myn lieve Cintia, ik zweer,

Dat gy moogt gaan na uw begeer,

Waar dat u lust en kan behaagen.

Ik zal de jalouzy verjaagen.

Gy Heeren kunt getuygen zyn,

Hoe dat myn vrouwtje nu van myn

Zoo kort niet meer zal zyn gehouwen,

Maar alles goeds haar toe vertrouwen.

Ik dank u beyde, dat gy myn

Verlost hebt van myn zwaare pyn.

'k Bid zyt myn gast, wil u verkloeken,

Om altemet my te bezoeken.

HORATIO.

Uw gunst, myn Heer, is al te groot.

CINTIA.

Nu kom, myn man heeft u genoot.

XXVI. TOONEEL.

DOCTOR, CINTIA, HORA-

TIO, ALCIDES, MEZETYN,

KAPITANO, ARLEKYN,

SCHARAMOUCHE.

HORATIO.

MYn Heer Doctoor, hier zyn vier snaaken,

Om het gezelschap te vermaaken,

En ook uw droefheid wel het meest

Ver-

117 1208
32 DE VROUWBEWAARDER, &c.

Verdryven, door haar vlugge geest,
Uw hoofd dat zal'er door verblyen.
De zang en dans kroont minneryen.
Gy kunt hun zien van uw Balkon.

DOCTOR.

Ik wilde wel dat men begon,
Kan men'er vrolykheid mee winnen.
Kom, Heeren, ik verwacht u binnen.

HORATIO.

Tree voor, wy houden ons verpligt.

MEZETYN, KAPITANO, AR-
LEKYN, SCHARAMOU-
CHIE. *te zaamen.*

Dat werk dat is door ons verrigt.

Dans van MEZETYN, KAPITA-
NO, ARLEKYN *en* SCHARA-
MOUCHIE.

E Y N D E.